

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN
minden vasárnap.

E lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez, a pénzküldemények
pedig a kiadó-hivatalhoz
küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETIKÖZLÖNY.

HIRDETÉSI ÁRAK:
3 hasábos petisorért egy
széri hirdetésnél 18 kr., 2
hasábosért 12 kr., 1 hasá-
bosért 6 kr. számítatill.

NYILTÉR
minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDIJ
minden beiktatásnál 30 kr.

Bérmertelen levelek nem
fogadtatnak el.

A 90 ezer forint új adóságról.

A 90 ezer frtig terjedő bankadósság, melyről lapunk mult számában megemlékeztünk, élénken foglalkoztatja közönségünket. A négy évi költsöntörlesztés után, adófizető polgáraink úgy tartották, hogy városunk tisztult az adósságtól, s azon édes reményben ringatta magát közönségünk, hogy végre valahára az utóbbi évek terhes házipénztára csökkenni fog, ilyen hit és remény mellett egy új s pedig tetemes adósság híre a legkellemetlenebb hangulatot szüli, s fokozza még ezt azon körülmény is, hogy a kérdéses adósság eredetét s természetét igen kevesen ismerik. Egyik ember úgy tartja, hogy ezen adósság nem a városé, hanem a tiszaszabályozási társulaté, a másik azt hiszi, hogy a szentesi ártérbirtokosság s az ártérbirtokos fogadás mellett bizonyítja, hogy: a bankkölesont a város vette föl, így az adósság őt terheli. Szóval az általános tájékozatlanság a legkomikusabb szint adja különben komoly és fontos kérdésnek. S előre látjuk kiáltó képét ama zűr-zavarának, melyet a szóban levő adósságból származott kérdés fog a városi közgyűlésen előidézni; midőn a városi képviselő az ártérbirtokos érdektől, érzelmétől elragattatva érvel és igyekszik bizonyítani. No de ez a közgyűlés dolga lesz, s a miénk ezuttal az, hogy — amennyiben a kérdéses adósság eredetét, természetét némileg ismerjük, köztájékoztás kedvéért vonjuk le a multról a leplet s lássuk hogy a tiszaszabályozási társulatot, az ártérbirtokosságot s épen Szentes városát, mint erkölcsi területet mennyiben érdeklí a kérdéses adósság.

Eredete a kérdéses adósságnak az, hogy a Bökény-Mindszent tiszaszabályozási társulat, 1859-

ben a kebelébe tartozó árterekre fölvev a bécsi nemzeti-banktól 121,500 frtot 32 év alatt eszközlendő félévi törlesztés mellett. Ezen kölcsönön a társulat ártérbirtokosai, mint Csongrád és a szentesi ártérbirtokosok, valamint a gróf Károlyi nemzetség ártér arányában megosztokodtak. Így a fölvev 121 ezer 500 frt bankkölesönből Szentes város ártérbirtokosai kaptak 72,338 frt. 71 krt. — Ennyiből áll a kérdéses adósságnak eredete; ebből minden magyarázat nélkül világosan kitünik, hogy Szentes városát, mint erkölcsi területet ez az adósság nem terheli, s az egész adósságnál Szentes városa csak annyiban van érdekelve, amennyiben a költsöntvev Bökény-Mindszent tiszaszabályozási társulat keblében ő is egy ártérbirtokos.

Ily viszony mellett, önkénytelenül az a kérdés merül föl, s annak kell magyarázatát adni, hogy honnan eredhet most az az állítás, hogy a kérdéses bankkölesont pusztán Szentes városát, mint erkölcsi területet terhelő adósság, melyhez az ártérbirtokosságnak semmi köze. — Ennek rövid magyarázata az, hogy 1859-ben — midőn a kérdéses kölcsön föl lett véve — a tiszaszabályozási társulat a gáttiltségi kirováásokat nem a mai rendszer alapján eszközölte. Nevezetesen: a szentesi ártérbirtokosokra — árterek arányában — külön-külön nem vetette ki a gáttiltséget; hanem egyszerűen a szentesi összes ártér után eső kirovást Szentes város hatóságához tette át, s a kirótt összeget Szentes város hatósága osztotta szélylyel, vetette ki és hajtotta be az ártérbirtokosoktól. Ily viszony mellett Szentes városa mint egyik legnagyobb ártérbirtokos, a szentesi ártérbirtokosság és a tiszaszabályozási társulat között — egészen a 70-es évekig — a

közvetítő szerepet játszott) Midőn a bankkölesont föl lett véve s félévenként az esedékes részleteket törleszteni kellett — tekintve, hogy a költsön nem pusztán Szentes városa, mint erkölcsi terület ártérbirtokára, de az összes szentesi ártérbirtokra lett fölveve — Szentes város akkori hatóságának úgy kellett volna eljárni, mint a társulat egyéb kirováásainál, vagyis az évenként törlesztendő 5063 frt. 70 krt. minden évre szélylyel kellett volna vetni a 9354 hold szentesi ártérre, s így évente Szentes városa mint erkölcsi terület, csak annyit fizetett volna a költsönből, mennyi rá saját ártere arányában esett volna. — Ezt azonban — talán a krajezáros számadás nehézségeitől féltek, vagy egyéb ki egyenlítésre számítottak — az akkori hatóság nem tette és nem tette ezt a későbbi sem; így lett azután az, hogy a szentesi összes ártérre fölvev bankkölesont törlesztésére szükséges évi összegeket, 1859-től egészen 1873-ig Szentes városa saját pénztárából fedezte, s kifizetett ez idő alatt 72 ezer 338 frt. 71 krt; tehát éppen annyit, mennyi a fölvev költsön tőkájének megfelelt.) A fölvev tőke azonban hatos kamataival 32 évi törlesztés mellett, összesen 162 ezer 38 frt. 40 krt. tesz; van tehát még hátra 89 ezer 699 frt. 69 kr. — Ez az összeg az, melyről 1873 óta hallgat a krónika, hogy miért, annak okát lapunk mult számában elmondtuk. Most azonban a város föl lett szólítva, hogy a bankkölesontnek 1873-tól jelen ideig törlesztésére szolgáló összeget fizesse, s a félévi esedékes részletek pontosan törlessze.

A kérdéses bankkölesont eredete és természete tehát nem áll egyébből, mint amit itt röviden összevonva elmondottunk. A ki figyelme-

T A R C A.

A burokban szülött.

— REGÉNY. —

Irta: S. F.

(45-ik folytatás.)

— Vaillant gróf?! kiáltá meglepetve Julia, lelké előtt apjának képzelt alakja lebegett.

— Igen, kisasszony! Én Vaillant gróf vagyok, egy a végzettől üldözött szerencsétlen ember.

Az én atyámat is Vaillantnak hitták, mondá Julia megragadván Vaillant gróf kezét. Szóljon uram, vannak-e önnek gyermekei?

— De hát kicsoda ön leányom? kérdé zavarral a gróf.

— Egy szerencsétlen leány, ki apa és anya nélkül nőtt föl és él a világban, kinek azt mondják, hogy Vaillant Ármín gróf leánya.

— Én Vaillant Ármín gróf vagyok.

— Beszéljen uram, sürgeté Julia, s mondja: vannak-e önnek gyermekei?

— Egy leány volt családi életem eredménye; de ettől születési éjjelen megfosztott a végzet; s leány, ha él, az ön korában van gyermekem. Igen leányom, az én gyermekem oly idős lehet mint ön, ha él most tizennyolcz éves mult. Vaillant gróf sokáig meredten nézett Juliára. S ki mondta önnek, hogy Vaillant gróf gyermeke volna?

— A baluxi jós.

— Kicsoda ez a boldogtalan? Mondá könyörtelen fagyossággal a gróf: az én gyermekem már nem él.

— Ez a jós ezélt Aixban bába volt.

— Neve?! kiáltá a gróf, megragadván Julia kezét.

— Madame Renard.

— Madame Renard! ordított föl eltorzult arccal a gróf. Nem, nem!

— Igen, ő madame Renard, nekem azt mondá, hogy menjek és keressem föl Vaillant grótot és szabadítsam föl a lelkiismeret mardosásai alól.

— Ez ő, mondá tompán a gróf, s minden szó nélkül ölelte keblére Juliát s megcsókoltá annak homlokát.

— Apám! kiáltá a lány.

— Leányom!

E pillanatban az erdőből kettős pisztoly dördülés hallatszott.

Julia s hangra fölsikoltott. Arthur! kiáltá.

— A kocka el van vetve, mondá a gróf; de azért légy nyugodt leányom, még nem tudunk semmit, s mi kétségbeesésre adna okot.

— Megálj! kiáltá Julia a kocsisnak.

A hintó megállt. Julia lázas gyorsasággal ugrott ki belőle.

Vaillant gróf és leánya egy perc mulva már a párbaj színhelyén voltak.

Az imént hallott kettős dördüléssel a párbaj lett fejezve. Eredménye az lett, hogy Szolandres Arthur Remparti báró jobb karját összezuúta.

— Julia! kiáltá Arthur, midőn meglátta kedvesét. Ön eljött, hogy megakadályozza a már befejezett párbajt.

— Még nincs befejezve, mondá fogai közt sziszegve Remparti báró.

— Önök gyilkosok, mondá Julia szemrehányólag s rézátvevőleg közeledett Remparti báróhoz és segített annak véres karját bekötözni.

Nézzük, hogy míg ezek történtek, mit mivelte Renard, a baluxi jós. Midőn elhagyá Arthurt, egyenesen Baltasardné asszonyság háza felé tartott. — Halálom előtt mindenkit kiakarok békíteni nevemmel, motyogott magában a vén banya, s midőn odaért Baltasardné házához, amint ereje engedé, megrántá a csengetyűt.

A ház ablakai sötétek voltak.

Talán nincs is itthon senki, mormogá Renardné, miközben ismét megrántá a csengetyűt.

— Ki az? kiáltott egy perc mulva Bernát mester.

— Én vagyok, Renardné, szólta a baluxi jós.

— Mit akar? hangzott ismét a kérdés.

— Vaillant grófnéval akarok beszélni.

— Itt nem lakik Vaillant grófné.

— Engem ide utasítottak, és ne küldjétek el Renardnét; mert ő aztán nem jó ide vissza többé.

— Itt nem lakik Vaillant grófné, ismétlé Bernát mester: ez a ház Baltasardné asszonyságé.

— Ez csak álneve a grófnénak. Menj és mond meg neki, hogy Renardné a baluxi jós akar vele beszélni.

— A baluxi jós! hallatszott belőlről egy csodálkozó fölkiáltás.

— Mond meg a grófnénak, hogy elveszett leányáról akarok vele beszélni.

Bernát mester ezen szóra fölnyitá az ajtót s bebocsájtá madame Renardot.

— S ön valóban a baluxi jós volna? kérdé Bernát a belépőt, némi borzongással nézte a töpörödött alakot.

— Én a baluxi jós vagyok, mondá gyenge rekedt hangon, madame Renard: ~~vezess gyorsan ur-
nődhöz.~~

sen olvasta át sorainkat, az most már minden segítség nélkül magyarázatát tudja adni az ártérbirtokosság azon téves hitének, hogy ő a kérdéses bankköltséggel nem tartozik. Igen mert Szentés városa, a főnebb említett közvetítő szerepénél fogva saját pénztárából törlesztette a költséget anélkül, hogy ezt egyúttal ki is róta volna az ártérbirtokosságra. Természetes, hogy Szentés város hatóságának ezen mulasztása folytán — az elmúlt 18 év alatt, temérdek birtokváltozás mellett — az ártérbirtokosságnak nemcsak könnyű volt, de érdekében is állott a bankköltséget az ezzel járó teherrel együtt feledni. Ebből azonban korántsem következhetik az, hogy az ártérbirtokosság továbbra is mosolyogva nézze, hogy Szentés városa mint fizeti helyette is, az együttes szavatosság terhe mellett csinált terjedelmes adósságot. Itt tehát arról szó sem lehet, hogy a kérdéses bankköltséget Szentés városát pusztán mint erkölcsi testületet terheli; igen is az adósság az ártérbirtokosságé, s ha eddig nem fizették, majd fizetni fogják ezentúl külön-külön árterei arányában az ártérbirtokosok. S mivel Szentés városa már ez ideig is sokkal többet fizetett a költségből, mint amennyi ártere után őt illeti, így a visszafizetést s a költséget további törlesztését illetőleg, Szentés városa és a szentesi ártérbirtokosságok között egyezségnek és megszámoskodásnak szüksége forog fön. ☉

Szentésen előforduló gyakoribb betegségekről vagy táj közelekről.

I. Váltóláz vagy hideglelésről. *)

A váltóláz Szentésen egy a leggyakrabban előforduló betegség vagy kóros állapot, annyira, hogy az nálunk kisebb-nagyobb ingadozással az egész év folyamán uralkodik. Ugy a szegényebb, mint a jobb módú néposztály között észleltek; caecemöket ép úgy megtámad, mint felnőtteket vagy a legszebb közepkorban levőket s elaggottakat. Ennélfogva igen elterjedt betegség, mely köznyelven hideglelés nevezet alatt ismeretes.

Ezen betegség nemcsak nálunk; hanem alföldi rónáinkon, a Tisza mentén általában igen elvan terjedve s az itteni éghajli és talaji viszonyokkal — melyek mint tájkórának jogosultságát és alapját képezik — szoros kapcsolatban áll.

A Tisza s mellék folyóinak áradásai, mocsárok és posványok tulszaporodásai létre jövetelét és terjedését nagy mérvben elősegítik.

*) Ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

Tavaszi árvizek, kiöntések, — **) vagy nagyobb foku és huzamos esőzések (***) következtében alacsonyabb téreken felhalmozódott víz és nedvesség az ugyanott létező növényi anyagok korrhadását és bomlását — különösen a víz lehűződése után — a napmeleg hozzájárulása által — nagy mérvben elősegítik, mely közben létre jött bomlási termények (ugynevezett mocsárgérj) az emberi szervezet által felvételén, abban a váltóláz, kivált hajlamosság vagy alkalmok (pl. gyomor-rontás) hozzájárulása mellett, kifejlődik s ezért nevezetetik e betegség másként mocsárgérj-láznak is.

Hideglelésnek nevezetetik azért mert többnyire rázó hideggel kezdődik. Ez azonban hiányozhat is. Ennélfogva ezen elnevezés, mely köznyelven általánosan divatban van, nem fejezi ki tökéletesen ezen betegséget s már csak azért sem ajánlandó annak használata; mert számtalan betegség van, mely rázó hideggel kezdődik, mint pl. typhus, tüdőlob, mellhártyalob, heveny gyomor hurut stb. Más részről ezen egy ténnyre való tekintet könnyen tévedésekre vezet a betegség felismerés és gyógyításában, melyet a gyakorlatban, — különösen a nálunk oly igen elterjedt kuruzslóknál nem ritkán van alkalmunk tapasztalni. Számtalanszor volt alkalmam meggyőződni orvosi gyakorlatomban arról, hogy midőn valakit egyszer a hideg kirázott, mindjárt kész volt a betegség neve: hideglelésben szenved, s ekkor sorban alkalmaztattak a kuruzslók, javas- és gyógyító asszonyok által ismert és nagy hírnek örvendő titkos és házi szerek s midőn mindezek sikertelenek voltak és hozzám fordultak tanácsért, figyelmeztettem az illetőket, hogy hiszen a beteg nem is közönséges hideglelésben vagy váltólázban szenved; hanem ennél a hideglelés csak egy más — talán amannál sokkal súlyosabb — betegség részjelensége volt.

A rázó hideg nemjellegzője tehát mindenkori váltóláznak, sőt mint említettem igen sokszor hiányzik is. Ha jelen van, rendszeren igen rövid ideig tart, néhány percig vagy ¼ óráig. Utána a beteg nagy forróságba merül, mely alatt fej fájás, nagy gyengeség és bágyadtság lepi meg; étvágya elvész; azonban szomja tetemesen fokozódik s annál több vizet iszik.

A forróság rövidebb vagy hosszabb tartam (5-12 óra) után fokozatosan csökken, míg végre egészen megszűnik. A forróságot nem ritkán izzadási követi, melynek elmúltával a roham megszűntnek tekinthető.

Egy roham tehát mint látjuk 3 időszakból áll t. i. hidegségi, forrósági és izzadási szakokból, melyek közül legfontosabb, de egyszersmind legsúlyo-

*) Mint 1876. és 1877-ben.

**) Mint 1871. és 1872-ben, mely években Szentésen a váltóláz nagymérvű járvány alakjában uralkodott 1872-ben Augustus hóban érte el a járvány tetőfokát, mely hóban, csak előttem, mint az időbeli tisztí főorvos előtt 194 járó beteg között 32 váltólázos találtattott — 68. %

sabb is a forrósági időszak, mely nem ritkán egy maga képezi a váltólázi rohamot. A váltóláz ezen alakját köznyelven az u. n. gyújtvány vagy forró-hideg nevezet alatt ismeri.

Ily rohamok majd minden nap, majd harmad majd negyed naponként ismétlődnek s épen ezen idő szakosság képezi a váltóláznak legjellegzőbb tünetmennyét. Az egyes rohamokon kívüli időben a betegek meglehetősen jól érzik magukat, étvágyuk is javul, annyira, hogy némelyek már azt hiszik, hogy teljesen megts gyógyultak s bajuk nem fog ismétlődni. Míg ezen tévhitükből egy újabb roham által észreterítetnek. Ilyen két lázroham közötti idő szabad időköznek (Apirexia) mondatik.

A szabad időköz is a szerint rövidebb vagy hosszabb ideig tart, a mint mindennapos, harmad vagy negyednapos a betegség.

Igy váltakoznak a mocsárgérj lázban szenvedőnél a rohamok a szabad időközökkel, majd ismét ezek rohamokkal, innen neve: váltóláz (Wechsel-Fieber, Febris intermittens)

A betegséget ennél fogva kezdetében orvosilag is legtöbbször csak gyanítani lehet. Tökéletesen felismerhető akkor, ha két roham egy szabad időközrel észlelhető volt. Ekkor lehet a váltóláz ellen ismert sajátlagos gyógyszert, mely a kina kéregből készül a legtöbb esetben a beteg javára, biztos sikerrel célszerű alkalmazni.

A betegségnek biztos felismerése s a kina készítmények célszerű alkalmazása tehát, vagy is a módor, mely szerint ezen betegség gyógykezelendő, képezik a tapintatos orvos feladatát, mely által a beteg nemcsak gyorsabban meggyógyul és megszabadul ezen végtöbbszörűségében — kivált elhanyagolás után — magyar népünk élettartamára és munkaképességére oly hátrányos betegségtől; hanem tetemes pénzbeli kiadásoktól is megkíméltetik, melyet különben kuruzslóknak különféle — állítólag hideglelés elleni — szerek próbálgatása közben nem ritkán kiadni kénytelenítetik, s melyek sok esetben, a helyett hogy az illetőnek egészségét vissza állítanák, inkább még káros behatásokat okoznak. Forduljon tehát a beteg azonnal orvosi segítséghez s az minden esetre lelkiismeretesen fogja a neki legmegfelelőbb gyógyszert nyújtani. (Folyt. köv.)

Dr. Balassa Péter.

Világ folyása.

Béke hírek mindenfelül! Azt gondolná az ember, hogy az 1877-ik év vége, az arany idők korszakába lépett. Most egy angol, majd egy német lap fujja a „Hand in Arm“ ot a többiek perzse visszhangozzák, de oly formán: hogy „nehidj neki János“ pedig régi közmondás: nem zörög a haraszt, ha a szél nem fú s ha csakugyan

Ördögbe ez egészen jól jön, mondá magában Bernát mester: mi holnap reggel akartunk a vén boszorkányhoz menni, ő megelőz bennünket, maga jó hozzánk. Bernát mester keresztet vetett magára. — Bizonyosan az ördögökkel van cimboraságban s ezek sugták meg szándékunkat.

— Mit molyogsz fiam? kérdé madame Renard türelmetlenül.

— Menjünk asszonyom, mondá Bernát: urnóm már alszik, ha ön még ma akar vele beszélni, úgy föl keltenem.

— Költsétek föl, mondá parancsoló hangon Renardné.

Pár perc múlva madame Renard. Vaillant grófné előtt állt

A grófné nem idegenkedett a vén asszonytól.

— Asszonyom, mondá a grófné: én egy gyermekétől megrablott anya, ezerszeres átkot mondtam az ön fejére; de a tizenhét éves fájdalmat és szenvedést feledni fogom, megbocsátok önnek, ha visszaadja az anyának gyermekét.

— Azért jöttem kegyelmes grófné, hogy az embereket kik átkoznak, halálom előtt kibékítem nevellem.

— Ne kinozzon egy pillanatig is tovább asszonyom, mondja hol van gyermekem?

— Itt van Párizban.

— Rongy és nyomor között ugy-e?

— Nem, egy pillanatig sem szemvedett a kényelemben hiányt, s ha ohajthat valamit, ez nem lehet más, minthogy szüleit fölhalálja.

Tehát ő is keresi apját és anyját?

— Igen.

— Beszélj, beszélj! mikor fogom láthatni, s hol találom meg őt, gyermekemet?

— Holnap; mert ma már késő van.

— S ki tartja a gyermeket?

— Remparti báróné, azólt a vén asszony, nyugalommal, mitsem törődve a vágy és kíváncsiságtól kinzott anya türelmetlenségével, rendszeren csak pár szóval felelt.

— Remparti báróné! kiáltá föl a grófné, hiszen én ezt az asszonyt ismerem. Beszélj, oh beszélj, mint jutott gyermekem ezen asszonyhoz?

Madame Renard elbeszélte az általunk már ismert eseményt.

— Oh istenem! legyen áldott szent neved, meg hallgatd imámat! mondá áhitattal a grófné.

— Most már nekem nincs egyéb tenni és várni valóm mondá madame Renard és menni akart.

— Nem asszonyom, ön reggelig nálam marad s velem jön s mint élő tanu igazolni fogja Remparti báróné előtt, hogy az általa nevelt gyermek törvényes anyja én vagyok.

Madame Renard nem ellenkezett, ha még szükség lehet rám, úgy mond, akkor maradok.

A grófné az éj többi részén nem volt képes egy percet sem aludni. az anyai vágy szorongatásától kinozva, várta a nap fölkelését. Egy hosszú, kínos éjszaka volt ez, s midőn megviradt, Bernáttal egy kocsi rendeltetett elő, s midőn ez elő jött, maga mellé vette Renardné és hajtattott Rempartiné lakásához. — Az idő még a nyugalom és kényelemhez szokott urinép előtt kora reggel volt; de a grófné nem volt képes várakozni, s az anyai vágy és kétség kinjai közt eltöltött tizenhét év után — e pillanatban — mi köze is lett volna az ő vágyának a látogatási formák és szabályokhoz.

Hogy Julia kora reggel elhagyta a Remparti palotát, abban sem a cselédség, sem a báróné nem ta-

tudott semmit. Rempartiné, midőn fölkel, — mint rendszeren tenni szokta — először is Julia szobájába nézett be, meglepetve látta, hogy Julia szobája üres, s annak hogy a szobába hált volna valaki, semmi nyoma nincs. A megkérdezt házi cselédek nem tudnak hollétéről semmit. Julia szabalyánya, ki ugy a vetkezésnél, mint az öltözködésnél segíteni s általában mellette szokott lenni Juliának, elmondá hogy a kisasszony sem az este lefekvésnél, sem ma reggel öltözködésnél nem vette igénybe szolgálatát.

Ez az eset rendkívül nagy zavart csinált a Remparti palotában. E zavar közepett jelent meg a házná Vaillant grófné s elmondá szorongó kebellet Rempartinénak, hogy ő miért jött. S Rempartiné elmondja erre válaszul az esetet, mi a háznál történt.

Ez a helyzet Vaillant grófné megérkezése után egy negyed óráig tartott, amikor Vaillant gróf Juliát karon fogva, Arthurtól kísérve megjelent a palotában.

Nem volna könnyű teirni e pillanat rendkívüliségét. Vaillant grófné egy sikolyt hallatott, midőn a zűrzavar közepett, férjét látja egy gyönyörű ifju nőt karon vezetve, megjelenni.

— Julia, Julia! kiáltá szemrehányólag Rempartiné.

Ezt követte azután a kölcsönös ismerkedés és általános csodálkozás.

Vaillant grófné örömkönyveket sirva zárta kebelére leányát Juliát, kihez neki vér és törvény szerint legtöbb joga volt.

Madame Renard mindezt fére huzódva közönyösen nézte, s midőn meggyőződött róla, hogy itt nem lesz szükség az ő bizonyítgatására, megfordult s észrevétlenül eltűnt a szobából.

(Folyt. köv.)

titok nem volna az amit a lapok szélrózsaként eresztenek a világnak, úgy az ember mélyebben hatolhatna a dolog lényegébe, s úgy a reményt, mint a leveretségből eredt lelki küzdelmet kikérülhetné. De hát ekkor mi lenne a világfolyásából? Akkor a tiz-parancsolat 5-ik pontja soha létre nem jöhetne, s a hercegecskékből soha koronás fő nem lehetne. A a dicsőség nyombussát mint Saul a napot vér szomjú, a foglalási vágy azon dicsőség ami a halantékokat a száz ezrek hulláján keresztül feldiszíteni szokta, fökéletesen megszűnne. Vér tehát és háború! még egy ember karját feltudja emelni felebarátja élete kioltására.

No de hát békéről beszélnek még a hivatalos lapok is, bizonyosan békének tekintik azt midőn azon hirt nyerik; hogy Kars várát a muszkák körül zárolták, Plevnát szinte sikerült elvágni Sofiatól, Ruscukot és Silisztriát a muszka szüntelen bombázza. Ha ezek olyformán tekintenek, hogy a Törökök így s e szerint reá szoríttatnak a békére: akkor talán még lenne kilátás, de midőn azt is hozzá teszik; hogy Muktar pasa Ismáel pasával összeköttetésbe tette magát, és így egy tekintélyes erővel indítják meg ismét a támad st. Midőn más részről azt írják; hogy Ozman pasa 5000 muszka katonát semmisített meg ismét Plevna alatt, hogy Sefket pasa ujerőt nyervén amelylyel Gurkó tábornokot megtámadván a Sofia és Plevna közei után e két erődött összeköttetésbe hozta ismét. Akkor bizony a békére vajmi csekély a kilátás.

Igaz, hogy a „Pol. Corr.“ békét helyez kilátásba, s azt mondja: hogy Abdul Hamid szultán forma szerint kikérte Angolország közbevetését, s hogy Derbi lord meg is tette az intézkedést hogy a mérvadó Muszka körök véleményét kipuhatalja, s ha a hangulat kedvezőnek fog találni a lépéseket azonnal megteendő. — De hát ugyan azon lap maga is fölemlíti; hogy most midőn a hadviselés koczkája kedvezőleg a Muszkák részén van: engedékenységről alig lehet szó, hacsak, mint más részről egy bécsi félhivatalos lap felemlíti, hogy a keleti háború kezdetével úgy az Angol, mint Osztrák-Magyar részről is kimondatott azon határozott elv: hogy Európai Törökországban bár mely négyeseg várából egy hüvelknyi elsajátítása is (kivéve Montenegró részére tett compensatio) casus belli okozna, — a Muszkát vissza nem tartja. — De mint Gorcsakoff mondja, ő csak is egy radicalis békére hajlandó, illetőleg: hogy a békeponthoz csak is ő egyedül szabhassa meg.

Erre ugyan a kilátás nagyon csekély, mert ezen Muszka részről ohajtott radicalis békét Európa contellatioja, de leginkább Angol és Osztrák-Magyarország érdeke nem engedheti meg. — És bizonyosan e feltét okozza Angolország részéről azon határozott lépést, miszerint úgy a kormány mint az ellenzék mindkét pártból egy-egy parlamenti tagot menesszenek Törökországba: hogy ott együttes közreműködés a egymás elleni ellenőrködése mellett a háborui eseményeket s mindazon visszaéléseket a melyek úgy a Török, mint Muszka és Bolgár részről elkövetnek lelkiismeretesen átvizsgálják. —

Ezen eseményt a „Times“ október 28-án egy terjedelmes cikkben előadja: miszerint október 17-én ezen két parlamenti tagot, az Angol konstantinápolyi nagykövetet és a tengernagyot a szultán igen szívélyesen fogadta. — A szultán beszédközben kinyilatkoztatta: hogy a törökországi parlament csak idővel fejlődhetik, s hogy a vitatkozási szabadság, a parlamentben tartott beszédek, azok határozatainak közzé tétele folytán mindig nagyobb lesz az érdeklődés. Mint mondta: „Most még lehetetlen a parlamentben a pártkormányok rendszerét behozni, mert a nép nem ismervén még a parlamenti intézményt a miniszter elleni oppositiot úgy tekintené, mint elleségekedést a kormány ellen.“ (Ebből mi is okulhatunk egy keveset.) A szultán továbbá megkérte vendégeit: hogy azok amit Törökországban láttak, vagy ami felett hallomás után meggyőződtek, a leghívtebben referáljanak. „mert ő azt akarja: hogy Angolország csak a teljes valóságot ösmerje.“

Még a történelem számára ily önzetlen nyíltságot egy Muszka consul sem jegyzett fel, hanem feljegyezhetett igen is oly ocsmány ármányt, mint a milyen most is épen a Muszka cár rendeltére történt, t. i. a Boszniai keresztény helytartó lemondott, bizonyosan azért: hogy így a török

loyalítását a keresztények irányában gyengítse. — A többit már tudjuk, csak azt nem tudtuk még: hogy a muszkának mindenféle elágazott agitatorjai annyira vigyék a szemtelen vakmerőséget, hogy itt saját országunkban, köztünk, magyarok közt egy Oláh agitator a magyar nemzetet „köllök-kutyának“ nevezze. Ezen cikk a legmeggyalázóbb kifejezésekkel a „Cactille sateanului Romane“, ban, a nemzetet, a kormányt s a honvédelmet kihívólag sérteni, piszkolni és ingerelni van hivatva. — A kir. fiasus által bejelentetvén. A nagy-szebeni eskütszék, — mely cipész, 2 pék, 1 mészáros, 3 tanácsi irnok, 2 tanító és 1 közjegyzőből állott — Negrutin Miklóst, a cikk szerzőjét egyhangulag fölmentette. De a kir. fiasus ezen a Magyar nemzet irányában igen loyális és böles szász eskütszék ítélete ellen semmiségi panaszt emelt, és egy más eskütszék delegatátását kéri, mint érvül felhozza egy ily eskütszék a haza elleni nyílt lázadót is fölmentené.

Még nem tudjuk, hogy a 6 vagy 8 román lap, de különösen a „Garde Irans“, „Joedez“ és „Albin“ mint tekintélyes román lapok, ezen „Falusi Oláh lap“ (a címe magyarul ez) ellen feltöngnek-e szállani, — vagy a testvér kedvéért hallgat a testvér — Eddig misem történt.

Dongó.

Helyi és vegyes hírek.

— Halottak napja estjén a kegyelet adóját lerótták városunk lakói is. Este alkonyattól már özönlött a nép a temetőbe, mely ez este fényárban uszott. Fölkereste ki ki övéinek sirját, s a gazdag a szegény egyformán virágot és koszorút hozott, s a mohos sírhalmok fölött épp úgy, mint az ujonnan hányt hantok fölött, ott égett a kegyelet mécsa. S csak este későn aszlott szélylyel a részvét nemes serege, s a távozók, ajkukon a föltámadás viszont találkozás reményének buzgó imájával hagyják el a halottak országát.

— A török menekültek részére eszközölt gyűjtemény átvételét igazolván, a török konszultól következő nyugtát kapta Kr. Nagy István városi polgármester ur. „A császári ottaman főkonzulátus Budapesten 1470 frt egy ezer négy száz hetven frtnak vételét elismeri, melyet t. c. Nagy István szentesi polgármester ur a császári ottaman hadsereg sebesülteji számára volt szives átadni és saját kormánya nevében köszönetét fejezi ki az adományozóknak ezen nagy lelkű adományaikért. Halil bey, főkonzul.

— Lapunk múlt számában közölt kimutatásból ki maradt, hogy: Cukkerman Soma ur és ifj. Sárdi János 1—1 frtot adtak a török menekültek részére.

— Szerencsétlen halál Özv. Széplaky Szabó Jánosné szül: Soós Judit, köztisztviselőben álló, éltes asszony, múlt hó 29-én Makóról jöve, késő este volt már midőn kocsijával a város szélére ért, hol a kocsi fölfordult, s Széplakiné oly szerencsétlenül esett le, hogy röktön szörnnyet halt. A kocsin rajta kívül még egy nő s a kocsi uték; de ezeknek semmi bajok nem lett. A szerencsétlen közrészvét mellett, múlt hó 31-én kisérték rokonai s tisztelői az örök nyugalomra. Nyugodjék békevel.

— Megyei közgyűlés lesz f. hó 10-én, ha jól értesülünk.

— Tűz volt f. hó 2-án Halász Szabó Sándor házában, a II-ik tizedben; valami nagy szerencsétlenség azonban nem történt, az annak idejében érkezett segítségnek sikerült a tűz elharapódzását megakadályozni.

— Szegvár Mindszenti kerületben Varga Károly, Vimmer Károly, Fekete Pál, Tábit Gáspár, Gyapjas Pál és Veres Károly urak választották meg megyei képviselőkkül.

— Az 1878. évre készített költség előirányzat szerint jövő évben lesz az országnak 233 millió 417 ezer, 80 frt. ki. dáma (ha ugyan ez, mint rendszeren történni szokott, néhány millióval nem emelkedik.) A bevételi előirányzat 217 millió 136 ezer frt; lesz tehát a jövő évi országos deficit 15 millió 638 ezer frt. Önálló nemzeti bankunk azért nem lesz, de megnyugtatósal annyit mondott az országgyűlésen a pénzügyminiszter ur a sopánkodó ellenzéki képviselőknek, hogy reménye szerint 1880-ig a kiadás és bevétel közt az egyensúly helyre lesz állítva. (Régi ígéret, új lével.)

— Tudós község. A szentesi tanács előtt legközelebb egy községi bizonyítvány fordult meg, melyet a községi előjáróság, a bíró, esküdtbíró és egy községi képviselő csak keze körösztonásával irt alá. Irti nem tud a jegyzőt kivéve az egész előjáróság. Milyen jó szolgálatot tenne itt a felnöttek iskolája,

— A török menekültek részére Derekegyháza adakoztak. Galyas Károly 30 kr, Balog Sándor 10 kr, Kotsis Sándor 20 kr. Orozlik György 16 kr, Aratsi Sándorné 20 kr. Dunás Sándor 30 kr. Dausett Johann 30 kr. Bányai Imre 10 kr. Szerédy János 34 kr. Összesen 2 ft o. é.

— A honatyák. A bankügyi vita folyamában az országgyűlésen igazán jellemző s valóban szomorú leleplezések tétettek. A többekköztt épen városunk képviselője Simonyi Ernő satyrizálva a helyzetet, elmondja hogy: a honatyák mily lelkiismeretesen igyekeznek megfelelni kötelemüknek, hogy akkor, midőn az ország közgazdasági érdekeit, illetve hazánk jövőjének életfeltételét képező bank és vámtűgyek tárgyalatnak az országgházban, a képviselő testület legfőbb feladata van

jelen a gyűlésen csak, s egy része magán érdek után lótt fut, s más része az otthonos kényelmet nem engedő holmi bank és vámtűgy kedvéért megzavartatni. Szegény ország, melynek ily képviselői vannak! — Szemünk kellene szedni az ilyen tisztelt képviselő urakat s nagy betűvel nyomni nevüket papírra, hogy a választók tájékozhatnák magukat, s így talán a lom és lelkiismeretlenség e bandájától meglehetne tisztítani azon termet, hol a nemzet millióinak érdekében intézkednek.

— Világosság jöjjön el a te országod. Egyik olasz lapnak következő hajmeresztő esetet írják Amerikából. Aug. 20-án San Jakobóban Mexikóban több bosorkánysággal vádolt embert elevenen megégették. Azon hó 19-én Ignacio Castillo, a helység bírása ily jelentést küldött a konkordiai kerület prefektjének: „Ezenúol jelentem, hogy ma délután bizonyos Perros G. és Lugo Diego elfogatását rendtem el, kik az utolsó hat hónapban Zacharias Sylvestert megbabonázták. Tegnap Perros Martin polgár, három pohár szentelt vizet adott inni a megbabonázottnak, hogy kikergesse testéből az ördögöt. Alólirott tehát épp úgy fölháborodva, mint az egész község népe, megparancsoltam, hogy a bűnösöket fogják el és ésséék meg. Másnap reggel azután Moreno bíró beküldte jelentését a kivégzésről, melyben a bíró ur az igazság szolgáltatás nyugalomával beszéli el, hogy a két bűnös még három embert vallott be, kik szüntén üzték a gonosz mesterséget; így tehát öt embert égettek meg egyszerre. S ez történt Mexikóban a tizenkilencedik század utolsó negyedében.

— Ausztráliai lapok írják, hogy a két Bárter sziget nem rég lakóival együtt meglejthetetlen módon elszűnyed. Az elszűnyedés módját, idejét senki nem tudja.

— Mivel piperézük föl a hölgyek fejüket. Párizs, Lyon s egyéb francia város póce csatornái és s e népdombjairól évenként 4000 mázsa haját szednek össze, mely bizonyos fényesítés és festési processuson menve keresztül, az elegans hölgyvilágnak hajköl szolgálat. Ha kényes hölgyeink csak távolról is ismernék azon hajak történetét, melyeket fejükre borítanak, hogy a divat-körök világ igénye mellett, saját hiúságukat kielégítsék, bizony úgy lehet, hogy a pipere asztalról, nem fejükre, hanem a szemétdombra dobnak, az onnan került lomot.

— Gyógyforrás a Kunságon. Kun-Sz. Mártonban Sárly Pál jómódu birtokos már régebb idő óta kutatót portáján, de a fölbgyógyó vizet émelgyősnék, hasznavehetetlennek találta s így egészen elhanyagolta. A múlt héten Sárly kis leánya hideglelésben szenvedett, s egy alkalommal, midőn senki sem volt otthon, a kuthoz lopodzott s ivott belőle. Az este hazaérkező gazda, legnagyobb csádalkozására, betegen otthon hagyott leányát a legjobb egészségben találta, s kérdéseire a leány azt válaszolta, hogy az elhagyott kut vizéből ivott, ez többször meghajította s azóta semmi baja nincs. A dolognak híre ment a városban, többen tetek próbát, s a víz mindankinél ugyanazon hatást idézte elő. Sárly ennek láttára elemelés végett 40 palackot küldött föl Budapestre Balló Mátyás reáliskolai vegytanárhoz, kinek állítása szerint, mint a „B. Hirnök“ értesül, e víz alkatrészei meanyiségével föltulmulja minden eddig fölfedezett gyógyító forrás vizét s nagy hasznára lehet az országnak, kivált oly helyen, mint a Kunság, melynek közelében semminemű gyógyforrás nincs.

— Nőorvosok a harctéren. A zimnicai tabori kórházból írja a következőket egy ott alkalmazott orvos: „Kórházunkban két nőorvos is van alkalmazva. Csinos két hölgy és ép oly szorgalmasak is, jól értik dolgukat, mint bármelyikünk. — Az egyik közelébb amputált egy felsőkart Érdekes volt látni a kis, gyöngéd kezét, gömbölyű kart, mint bánt az orvosi eszközökkel. Az ágyon ott jajgatott, szenvedett az erős férfi, előtte pedig a finom, gyöngé fiatal nő, ki segíteni akar rajta és tud. Biztosan vette ki a golyót, csontszálkát, nem törődve a jalkiáltással. A hölgynek egy arvonása sem változott, keze nem remegett. Most láttam, hogy a hölgy, aki kibírja e strapát, mily végtelen használható a mi szakmánkban is.“

— Értésítések. Szénási Ferenc örökösök III. t. 220. sz. házuk vekerlapi 8 hold földjök eladó. — A terehalmi gazdaság által közbírré tétetik, hogy a kik a terehalmi pusztát a vadászati idő tartamára ki akarják hasznabérelni, azok Sarkadi Nagy Antal tőke gazdánál jelentkezzenek. — Szegedi János örökösök I. t. 125. sz. házuk eladó. — Szegedi János kistőkei 25 hold földje akár egészben, akár 5 holdankint eladó. — Balog Sándor II. t. 298. sz. háza, és mucsiháti 28 hold földje eladó. — Csurai Ferenc nagyhegyi szőlője eladó. Horváth Mihály örökösök IV. t. 711. sz. házuk eladó. — Szijártó Szabó Sára II. t. 783. sz. háza eladó. — Kohn Móricnak az ugynevezett Kontras féle háza, a kisérbe mikolai föle ház és 2 első oszt. házi földje eladó. — Bajomi Nagy Bálint örökösök I. t. 336. sz. a. háza eladó. Értekezhetni Sima Ferencel. — Özv. Varga Nagy Istvánné 705. sz. háza szabadkézből eladó, lakik 8-ik számalatt.

Felelős szerkesztő: Sima Ferenc.

Alólirott egy jó-háztól való fiut
tanoncul
fölfogad.

Csillag Hermann,
arany-műves.

Lakása: POKOMÁNDY Gábor ur házában.

Hirdetmény.

A szeged-csongrádi takarékpénztár által birói árverésen megvett **Tóth István** féle téési birtokból még el nem kelt ugynevezett **kuroa-zugban lévő 45 hold jóminőségű szántóföld**, és a **körözeparton fekvő 30 hold kaszáló** akár egészben, akár pedig 10 holdas részletekben f. évi november 3-án, vagy is jövő héten szerdán Téésen a helyszínén tartandó nyilvános árverés útján, a vételi-ár hat év alatti lefizetésének feltétele alatt fog eladatni.

Továbbá ugyancsak a téési majorban találtató összes **épületek, téglá-cserép- és fa-anyagai**, kisebb szakaszokra osztva, f. évi november 2-án, vagy is jövő kedden a téési majorban tartandó nyilvános árverés útján fognak eladatni.

Kelt Szentesen 1877. okt. 31-én.

Cicatricis Pál,

mint a szeged-csongrádi takarékpénztár megbizottja.

A ki megcsalatra akar lenni

az ne olvassa ezen hirdetését

A fehérnemű s vászonárak különlegességi gyára

Bécs, L. Kärtnorstasse 17., I. em.

a melynek elismert szilárdsága immár a legtávolibb körökben hatott, ezután is úgy mint eddig, a legjobb és a legolcsóbb fehér- és vászonneműket készít, és azokat készpénz mellett vagy utánvétellel alant szabott árak mellett adja. Nem kielégítő árak kieserültek és visszavételnek.

Arjegyzékek és minták ingyen, bérmentve.

- Uri ingek** chifonból 3 és 4-szeres sima ejű 1.50, 1.75, 2, 2.50, dusan ráncozott mellél 4.75, 2, 2.50, 3, himzett elejű 2.50, 3, 3.50, eredeti cozmanosi perkaiból vagy franciaia cretonból 1.50, 2, 2.50, valódi minőségű oxford-szövetből 2, 2.50, 3 frt., tiszta vászonból 3, 3.50, 4 frt., rumburgi vászonból 4, 4.50, 5, 6, 7 frt.
- Gatyák** óriási vászonból (pamutból) 1, 1.25, cörnnavaszonból (tiszta vaszon) 1.25, 1.50, rumburgi vászonból 1.75, 2, 2.50, barketből 1.50, 2, 2.50.
- Gallérok** tucatja és közeléből 1/2 tucat legújabb divata 2, 2.50, 3 frt.
- Sebkendők,** pamut-battiszt tarka széllel, eredeti színű 1 frt., 1.25, 1.50.
- Egészségi mellények,** pamut 1 frt., 1.25, 1.75, 2 frt., merino jóállás tiszta vászonból 2.50, 3, 3.50, 4 frt., felselyem 2.50, 3, 3.50, egész felselyem 3, 6, 7, 8 frt., hálómellények 2, 2.50, 3, 3.50, Crepe 3, 3.50, 4, 4.30, alsó-nadrágok hasonló kelmékből hasonló árak mellett.
- Harisnyák,** legjobb minőségben 6 páronként 2, 2.50, 3, 3.50, 4-12 frt.
- Női ingek,** chifonból, nyílással vagy anélkül 1.25, 1.50, szegéscskék díszel, rezsés szerint kivágva 1.75, 2, 2.25, himzett betéttel 2, 2.25, 2.50, angol szabás himzett díszel 2.25, 2.50, 3 frt., jótállás tiszta vászonból, nyílással vagy anélkül 1.75, 2, 2.50, szegéscskék díszel 2, 2.25, 2.50, 3 frt., himzett betéttel 2.50, 3, 3.50, 4 frt., kézireccézéssel (Camisol) legfr. schifon, szegés díszel 1.25, himzett fodrokkal 2.75, 3, 3.50, 4 frt., battiszt-elairból 4, 5, 6 frt., barketből 1.75, 2, 2.50
- Ejji mellények,** schifonból szegéses díszel 1.25, 1.50, himzett betét 1.50, 1.70, 2 frt., himzett rodokkal 2, 2.50, 3 frt., barketből 1.50, 2, 2.50.
- Női nadrágok** legjobb schifonból szegéssel vagy széles beléggel 1.75, 2, 2.25, ráncokkal 2.25, 2.50, 3 frt. uszályos szoknyák szegéssel vagy széles beléggel 2.50, 3 frt., rodokkal 3, 3.25, 4 frt., himzéssel 4, 5, 6 frt., barkett-szoknyák 2, 2.50, 3 frt.
- Női szoknyák**
- Házi vászon** tiszta vászon 80 cm. széles, 23.5 meter hosszu, 7, 8, 9, 10 frt.
- Creas-vászon** tiszta vászon 80 cm. széles 29 m. hosszu, 13, 14, 16 18 frt.
- Irlandi szövött** tiszta vászon 39 cm. hosszu, 20, 22, 24, 27, 30, 34, 38, 40 frt.
- Rumburgi szövött** tiszta vászon 41.5 m. hosszu 24, 25, 26, 27, 28, 30, 35, 40, 100 frt.
- Lepedők** varrás nélkül tiszta vászon, 152 cm. széles, 234 cm. hosszu, 6 darabonként 16.50, 18, 20.50, 22 frt., 170 cm. széles, 234 cm. hosszu, 6 darabonként 19, 20, 21.50, 24, 26 frt., félvászon 136 cm. széles, 234 cm. hosszu, 6 darabonként 10, 12, 14 frt.
- Asztalterítők** sávoły, 6 személyre 4.75, 5.25, 5.75, 6.50, 8 frt., 12 személyre 9, 10, 11, 12, 13, 15 frt., damaszt 6 személyre 12, 13, 14, 16, 18 frt., 12 személyre 21, 22, 24, 26, 28, 43 frt., félvászon 6 személyre 3.50, 4, 4.50, 5 frt., 12 személyre 6, 7, 8, 9 frt.
- Kávésterítők** tiszta vászon, 6 személyre 6, 7, 8, 9, 10, 12 frt., 12 személyre 10, 12, 14, 16, 20, 24 frt., félvászon 6 személyre 3.50, 4, 4.50, 5 frt., 12 személyre 6, 7, 8 frt.
- Hálóköntösök, jelmezok, ágynoműek, leány- és gyermekfehérneműek,** ugymint valamennyi e számbába vágó árak, az árjegyzékben pontosan főlvanak jegyezve Mindenféle főlvilágítások készségesen ingyen adatnak

Nyilvános jelentés !!

Kedvezőten viszonyok kényszeritenek bécsi telephely megszűntetésére, és egész árúraktárunknak a gyári áron sokkal alább történő elárúsítására. Gyors eladás elérése végett a csak **6.15** árért a következő czélszerű és ó árakat adjuk, és pedig:

- 1. pontossági óra, hosszú hosszú lánczsal; pontos járásáért egy évi kezesség nyújtatik.
- 1 asztali lámpa biztonságos lángszappal, igen czélszerű.
- 1 asztal-terítő, elegans és szingazdag, finom angora-gyapjából.
- 10 asztalmetszetű kép. híres mesterek másolatai, melyekkel 2 szobát lehet felszítani.
- 1 thea-főző készülék, melyen 2 perc alatt a legjobb theát főzhetni.
- 1 terracotta-szobor, egyúttal gyújtókészülék, finom kivitelben, díszül szolgál bármely szalon-asztalnak.
- 1 dominó-játék, teljesen hozzá illő faládikában.
- 1 cukor-szelencze, paliszander-fából, legszebb faragványokkal kirakva, csapó zárral bezárható.
- 1 cukor-fogó, örökké fehéren maradó féműből.
- 6 db. illatos egézségi szappan, dr D upontól.
- 6 asztali kés erős nyélben, acél pengével.
- 9 asztali-villa erős nyélben.
- 6 evőkanál, cs. kir. szabadalommal, melyek mindig fehérek maradnak.
- 5 kávéskanál, cs. k. szabadalommal, melyek mindig fehérek maradnak.
- 1 leves-szedő, cs. k. szabadalommal tömör.
- 1 tejszedő, cs. k. szabadalommal, tömör.

50 darab.

Az összes, itten felsorolt 50 darabnak ará együttvéve csak frt. 6.15.

Az összes árúért kezesség nyújtatik.

Czim: Vereingte Export-Compagnie Wien, Burgring, 3.

Vidéki megrendelések utánvét mellett pontosan eszközöltetne.

Dr. HANDLER MÓR

orvos-, sebésztudor, szülész és szemész,

gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű

TITKOS BETEGSÉGEKET

- 1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, ugymint **magömléseket,** az ingerlékeny gyengeséget, az ondófolysást, különösen a **tehetetlenséget [elgyengült férfierőt]:**
- 2) **hugycsőfolyásokat** (még oly idülteket is), a nemzörészek bujakóros fekélyeit és másodrendű bujakórt minden alakjaiban és elcsufításaiiban;
- 3) **hugycsőszűküléseket;**
- 4) friss és idült nyákfolyásokat nőknél, az ugynevezett **fehérfolyást,** és az onnan eredő **magtalanságot;**
- 5) **bőrkiütéseket;**
- 6) a **hugyhólyag betegségeit** és mindennemű **vizelési nehézségeket.**

Rendel naponként: délelőtt 10 órától 1 ig, délután 3 órától 5 ig, estve 7 órától 8-ig.
Lakik: Pesten, belváros, kigyó utca 2-ik szám a kigyó és városház-utca sarkán. (Rottenbiller-féle házban) 1. emelet, bemenet a lépcsőn.
 Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a **gyógyszerek megküldetnek.**

Arverési hirdetmény.

A szentesi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy **Kecse Nagy Sándor** végrehajtónak **Virágos János** egy is mint kiskoru **Virágos Bálint** és **Sándor** gyámja végrehajtást szenvedő ellen 100 frt. t. jár. iránti végrehajtási ügyben 1877. sz. a hozott végzéssel az árverés elrendeltetvén, a szentesi 1803. sz. tjkben 2270. hr. sz. a bevezetett, 290 frtra becsült ház, udvar és tartozékai az 1877. évi november hó 26-ik napján délelőtt 9 órakor mint első- és 1877. évi december hó 29-ik napján délelőtt 9 órakor, mint második határidőber, a szentesi kir. bíróság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

- 1-ször. Kiküldési ár a fennebb kitűzött becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatni.
- 2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % készpénzben, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.
- 3-ször. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig: az első 1/3-dát az árverés jogerőre emelkedésétől számított egy hónap alatt, a második 1/3-dát ugyanazon naptól számított két hónap alatt, az utolsó 1/3-dát pedig ugyanazon naptól számított három hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számított 6% kamatokkal együtt a kiküldött jbir. végrehajtó kezéhez lefizetni.
- A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.
- 4-szer Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.
- 5-ször. Árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terbei ez időtől őt illetik.
- 6 A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.
- 7 az átruházási költségek vevőt terbelik.
- 7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekeltektől bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekeltektől bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni- és csupán egy határidőnek kifizése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.
- Végül felszólítatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. bíróság székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbizottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésük be, ellenkező esetben Szabó József ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt Szentesen, 1877. október 30-án.

Onodi Károly, birt. végrehajtó.